

Chr. Madsen: Ifølge finansloven for 1964-65 er der ca. 1.000 personer, der får hædersgaver efter loven om besættelsestidens ofre. Hædersgaverne blev som bekendt forhøjet til 1.200 kr. i 1960 i anledning af kongeparrets sølvbryllup. Nu kan der jo nok findes nationale højtidsdage i 1964, men det skal hædersgaverne efter min mening ikke alene være afhængige af; de må have en vis forbindelse med befolkningens levestandard. Når hædersgaverne ikke er forhøjet siden 1960 i en 4 års periode, hvor der har været store prisstigninger, og hvor man har forbedret mange sociale love, kan årsagen enten være almindelig glemsomhed eller en fejltagelse. Det kan også være, at den højtærede socialminister har andre planer. For at få rede herpå stiller jeg mit spørgsmål, om ministeren vil foranledige, at de hædersgaver, der ydes som følge af krigen og besættelsen, forhøjes i indeværende folketingsår.

Socialministeren (Bundvad): Til det ærede medlem hr. Chr. Madsen vil jeg gerne sige, at de hædersgaver, om hvis forhøjelse han har rejst spørgsmål, principielt ikke er undergivet nogen form for pristalsregulering. Man har dog ved to lejligheder fundet det rimeligt at gennemføre en forhøjelse af beløbene under hensyn til den stedfundne prisudvikling. Den første gang var i 1955. Der var da forløbet 10 år siden befrielsen. De omtalte hædersgaver, der som hovedregel udgør 800 kr. til invaliderede og enker og 200 kr. til børn under 18 år, blev dengang forhøjet med 25 pct. Beløbene udgjorde herefter henholdsvis 1.000 kr. og 250 kr. årlig. Den anden forhøjelse fandt sted i 1960, efter at der var gået 15 år efter befrielsen. Ved denne lejlighed gennemførtes der en yderligere forhøjelse af hædersgaverne med 25 pct. af de oprindelige beløb. Hædersgaverne udgør herefter 1.200 kr. årlig til invalider og enker og 300 kr. til børn. I 1965 vil der være forløbet 20 år siden Danmarks befrielse, og regeringen vil derfor i næste folketingsår overveje at fremsætte forslag om en yderligere forhøjelse af de omhandlede hædersgaver, der ydes som følge af krigen og besættelsen.

Chr. Madsen: Jeg takker ministeren for det afgivne svar og går ud fra, at man, når

hædersgaverne i 1965 skal forhøjes, tager hensyn til de prisstigninger, der har været siden da. Den højtærede minister sagde, at der ikke i loven var bestemmelser om pristalsregulering, men da loven i sin tid blev vedtaget, var man jo inde på, at hædersgaverne skulle danne et vist økonomisk grundlag for de enkelte, der modtog dem. Jeg går altså ud fra, at når de skal forhøjes, tager man hensyn til det, der er sket siden sidste forhøjelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 stedfortræder til folketingets Grønlandsudvalg (i stedet for Peter Kristensen (Ålborg)).

(Jfr. tidenden sp. 4795).

Valgt blev: *Peter Jørgensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 84) findes i tidenden sp. 4794).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om partsøffentlighed i forvaltningen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 107) findes i tidenden sp. 3964, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 661).